

JUICE

Voor
Bart
Olivia Sam
Pieter Suzanne
Dominic Logan
Spencer West Alexa
Nathalie Noah
Mika
Ton
#familie

'Perception is real, the truth is not.'
– Imelda Marcos in *The Kingmaker* (2019)

'I'll be honest, we all liars.'
– 'Jail' van Kanye West

‘Gesprongen of geduwd? Wat denk je?’

Het is tien over drie ’s nachts. Twee politieagenten knielen bij een lichaam dat plat op de stoep onder aan een woontoren ligt, in een verwrongen, onnatuurlijke houding. De billen omhoog, de rechterarm steekt schuin opzij, het rechterbeen is in een vreemde hoek gebogen, waardoor hand en voet elkaar raken. De jongste agent stelt de vraag na een snelle blik op de bovenste verdieping.

‘Niet speculeren, Kevin.’ De hoofdagent legt het been voorzichtig recht en draait het lichaam op de rug. Hij kantelt het hoofd naar achteren, tilt de kin op en brengt zijn gezicht bij dat van het slachtoffer.

‘Geen ademhaling,’ constateert hij na enkele seconden. ‘Pak de AED. Ik ga reanimeren.’ Hij plaatst zijn handen op de borst van het slachtoffer en begint met compressies.

‘Reanimatie gestart,’ laat Kevin via de porto aan de meldkamer weten terwijl hij haastig naar de auto loopt.

‘Ambulance, brandweer en traumateam over max tien minuten ter plaatse,’ antwoordt de centralist.

Op enige afstand kijkt een handjevol buurtbewoners zwijgend toe. De zwaailichten van de politiewagen fungeren als schijnwerpers.

‘Geen filmpjes, geen foto’s. Denk aan de naasten alstublieft,’ drukt de agent hen op het hart terwijl hij terug naar het lichaam loopt met het apparaat.

Kevin plaatst de AED naast het hoofd van het slachtoffer en zet hem aan.

‘Verwijder elektroden uit verpakking aan achterkant van apparaat,’ klinkt een vrouwenstem. *‘Bevestig elektroden op ontblote borst zoals afgebeeld,’* luidt de volgende instructie.

Zijn collega blijft reanimeren terwijl Kevin de elektroden plaatst.

‘Schok wordt geadviseerd,’ laat het apparaat na enkele seconden weten. *‘De AED wordt opgeladen. Raak de patiënt niet aan.’*

De hoofdagent steekt zijn handen omhoog.

‘Druk op knipperende knop om schok toe te dienen.’

Kevin voert de opdracht uit.

‘Schok 1 toegediend. Het is veilig de patiënt aan te raken. Start nu reanimatie.’

Zijn collega hervat de borstcompressies.

‘Denk je dat hen het overleeft?’ vraagt Kevin.

‘Hén?’

‘Heb je het nog niet gehoord? Dat is het nieuwe beleid. Geldt voor alle noodhulpeenheden. Ook voor ambulancepersoneel en het traumateam. Zolang de identiteit van een slachtoffer nog niet is vastgesteld, spreken we voortaan over hen.’

‘What the fuck,’ zegt de hoofdagent. *‘Dit is toch duidelijk een...’*

‘Sst!’ onderbreekt Kevin hem. ‘Hen kan je misschien horen. Het kan heel belastend zijn als hen zich niet voelt zoals jij hen ziet.’

‘Het wordt met de dag gekker in dit land,’ mompelt zijn collega.

‘Ga door,’ adviseert het apparaat.

De hoofdagent ademt diep in en drukt zijn mond op die van hen.

In de verte klinkt het geluid van aanzwellende sirenes.

‘Bel me!’

‘Het is dringend!’

‘Waarom neem je niet op?!?’

Het is halfacht ’s ochtends, ik stap net van de loopband als ik vijf gemiste oproepen en drie appjes van Laila zie. Bel me? Laila staat pas twee jaar onder contract. Bepaalde privileges moet je verdienen. Mij storen vóór halfnegen, dat mogen alleen de hele grote. Ik doe alles voor mijn artiesten, ben 24/7 voor ze beschikbaar, maar mijn ochtendritueel is heilig. De routine bestaat uit twintig minuten op de loopband, vijf minuten onder de douche, zeven minuten in de keuken voor een latte macchiato en mijn overnights oats. Daarna in acht seconden door naar kantoor, ofwel naar de serre, waar mijn bureau staat met uitzicht op de tuin. Gordijnen open, geurkaars aan, mijn vaste playlist starten: Claire is klaar voor de dag.

Wanneer ik net met één voet in de douchecabine sta, belt Laila weer. Blijkbaar is de nood hoog.

‘Hai Lai, alles goed?’

‘Ik probeer je al een uur te bereiken,’ klinkt het geërgerd.

‘Sorry schat, ik wilde je zo terugbellen. Ik ben naakt.’

‘Naakt?’

‘Ik stap net onder de douche. Kan het wachten?’

‘Heb je het niet gezien, Claire?’

Ik heb geen idee waarover ze het heeft.

‘Ik lig onder vuur. Ik ben het volgende slachtoffer,’ zegt ze met een dramatische ondertoon.

‘Van wie?’

‘Van Angel. Ze heeft iets over me gepost.’

‘Serieus?’

‘Ja echt,’ zegt ze giechelend. ‘Best vleiend toch? Nu hoor ik er helemaal bij.’

Angel de Vos bestiert het grootste juicekaanal van ons land. Haar voornaamste activiteit is ‘juice’ ofwel roddels verzamelen en online verspreiden. Haar tipgevers noemt ze haar speurneuzen. Angel beschouwt het als haar missie om publieke personen te ‘ontmaskeren’. Ontmaskeren is in dit geval een verzachtende term voor eindeloos sarren en zwartmaken. Angel wordt gehaat en gevreesd door artiesten en op handen gedragen door haar volgers. Het is de eerste keer dat de roddelkoningin haar pijlen richt op een van mijn talenten. Je kon erop wachten, maar dat het Laila is, verbaast me hogelijk. Ik had mijn geld op Charly gezet.

‘Wat is de juice?’ vraag ik.

‘Een van haar speurneuzen heeft me zogenaamd betrappt met hamburgers. Allemaal onzin natuurlijk.’

‘Ik bel je zo terug.’

Ik schiet mijn badjas aan, loop de trap af naar de keuken en laat mijn volautomatische espressomachine een latte macchiato voor me maken. Het apparaat heeft me een vermogen gekost, maar dan heb je ook wat. Terwijl de koffie wordt bereid, bekijk ik op Instagram de stories van Angel.

LAILA DE VEGAVLOGGER BETRAPT! staat er in kapitalen.

Ik zie Laila door een supermarkt lopen met een pak hamburgers in haar winkelmandje. Blijkbaar heeft een van de speurneuzen van Angel het winkelbezoek stiekem gefilmd. Bij de volgende story – VEGAVLOGGER = FAKE – wordt ingezoomd op het mandje. Het zijn duidelijk echte burgers en niet de vega-variant.

Daarna verschijnt Angel in beeld. Ze zit voor een oudroze muur en praat recht in de camera. Het Insta-filter dat ze heeft gebruikt is zó heftig dat ze meer op een kerstengel lijkt dan op een mens van vlees en bloed. Glinsteringen dansen over haar gezicht, dat wordt omlijst door rode pijpenkrullen. Zelfs als ze lacht, springen de *sparkles* van haar tanden. Haar huid is bleek en bijna doorschijnend, ze heeft grote groene ogen, sproeten op haar wangen en glanzende lippen. Ze houdt een knaloranje lolly in haar hand die haar iets kinderlijks geeft.

‘*O my god!*’ roept ze lachend tegen haar volgers. ‘Kennen jullie Laila Yildiz? Ik had nog nooit van haar gehoord, maar ze schijnt de vaste scharrel te zijn van Floris Vermeer, je weet wel, die lekkere bioloog. En daarnaast is ze vegavlogger. Sinds kort heeft ze een

eigen rubriekje op 24Kitchen. Dat zal Floris wel voor haar hebben geregeld...’

Geïrriteerd schud ik mijn hoofd. Nee Angel, daar heeft Floris niets mee te maken. Die deal heb ik, haar manager, gesloten. Zijn veel knaken mee gemoeid.

‘... Laila staat dan in haar keuken in een pan met kikkererwten en quinoa te roeren. Er zit altijd een kat op het aanrecht, wat ik nogal smerig vind. Ze serveert dat eten aan haar vrienden die aan de keukentafel zitten. Ik weet niet of dat echte vrienden zijn of dat ze die inhuurt, want het is allemaal super *awkward*. Die vrienden zijn elke keer zogenaamd totaal verrast dat ze een vleesvervanger hebben gegeten en geen echt vlees.’

Angel laat haar stem een octaaf dalen: ‘Je snapt natuurlijk wel dat De Groene Slager deze meid dik betaalt om met hun producten te koken. Alles is gesponsord, alles.’

Haar stem schiet weer omhoog: ‘En intussen vreet de vega-vlogger dus gewoon hamburgers.’

Verdomme. Dit verhaal kan gevolgen hebben voor onze deal met De Groene Slager. Angel laat nogmaals de foto van het met vlees gevulde winkelmandje van Laila zien en richt zich rechtstreeks tot mijn artiest: ‘Hallo Laila! Dit zijn goedkope kiloknallers uit het slachthuis. Weet je wat? Ik noem jou voortaan Blabla. Jij praat poep. Vega blabla praat jij. Jij bent helemaal niet diervriendelijk, vriendin. Ik vraag me trouwens af of Floris weet dat zijn scharrelkipje een fake-vegetariër is.’

Angel pauzeert even en begint aan haar lolly te zuigen. Ze neemt er de tijd voor.

‘En dit is niet alles, hoor. Het wordt nog veel erger. Weet je wat er is gebeurd sinds ik deze juice gisteravond heb gepost? Mijn inbox stroomt vol. Ik krijg tips van speurneuzen die Blabla ook vlees hebben zien eten. Dit linksdraaiende hippiemeisje is zó nep. Je kunt het met eigen ogen zien op mijn Secret Juice Channel. Alleen daar, nergens anders. Een speurneus stuurde een foto van Blabla

die zich tegoed doet aan broodje shoarma. Het lamsvet druipt van haar kin.'

Weer barst Angel in lachen uit.

'Deze speurneus is uitgeroepen tot Geheim Agent van de Week. Zij krijgt drie maanden gratis toegang tot mijn Secret Juice Channel. Wil jij ook toegang? Klik hier.' Angel wijst naar een link die onder in haar story staat.

Zwaar geïrriteerd klik ik op de link. Voordat ik actie kan ondernemen, moet ik weten waarmee we te maken hebben. Ik moet alles zien. De berichten, de foto, alles.

Op de welkomspagina lees ik enthousiaste berichten van nieuwe abonnees. Het blijken vooral mensen met een baarmoeder te zijn.

'Hoi, ik ben benieuwd, ik vind je fantastisch en geweldig om al die juice te lezen,' schrijft Dominique. '*You go girl!*'

'Meid, jij bent mijn favo juicekanaal. Ik zeg mijn Spotify op voor jou,' laat Lisa weten.

'Ik wil die extra juice niet missen,' zegt Fleur.

'Hoppla, cadeautje voor me vrouwtje, die is gek op jouw juice,' aldus Mitchell.

Me vrouwtje. *Really*, Mitchell? Ik slaak een zucht.

Een abonnement op het kanaal met *inside scoops* die te juicy zijn voor Instagram kost tien euro per maand. Het laatste wat ik wil is geld overmaken naar Angel, maar ik heb geen keus. Schrale troost: ik kan het bedrag als aftrekpost opvoeren bij mijn belastingaangifte.

Een paar klikken later heb ik toegang tot het exclusieve betaal-kanaal vol extra roddels, die door haar speurneuzen zijn aangeleverd. Het aantal abonnees staat bovenin vermeld. Mijn mond zakt open. Inclusief mijzelf, telt Angels Secret Juice Channel 5.857 betalende leden. Ofwel: Angel toucheert bijna zestigduizend euro per maand met het delen van vuiligheid. Briljant verdienmodel.

Ik tel twee tips over Laila. 'Mijn inbox stroomt vol,' riep ze toch? Overdrijven is ook een vak.